VERANDER JE LEVEN, VERANDER DE WERELD OM JE HEEN

actief

24e jaargang – nummer 10

De limonadecyclus

Navigeren door bergen en dalen

Andere schoenen

Een unieke gewaarwording

Twee zussen en een broer

Toen Jezus huilde

actief

Actief oktober 2023
Verander je leven - verander de wereld om je heen

24e jaargang – nummer 10
Copyright © 2023 Actief - alle rechten voorbehouden.
De Bijbelcitaten zijn afkomstig uit de Basis Bijbel © 2013 tenzij anders wordt vermeld.

Redactie Ronan Keane
Vertaling door Maria Stenger

Op zoek naar God

Door de eeuwen heen hebben mensen geworsteld met de vraag over het bestaan van het kwaad en het lijden dat we doormaken in het leven, terwijl we een almachtige, alwetende goede God hebben. De vraag heeft vele filosofen van allerlei religies en culturen duizenden jaren beziggehouden en ook andere mensen die ooit te maken hebben gehad met verlies, pijn of onrechtvaardigheid. De gedachte dat het leven maar oneerlijk is ligt bij velen voortdurend op de loer. In een paar artikelen in dit nummer worden enkele redenen waarom God slechte dingen mogelijk toestaat onder de loep genomen. Als inleiding wil ik graag een moment nemen om de vraag te herformuleren door ons er aan te herinneren waar God is in onze pijnlijkste en kwetsbaarste tijden. Het volgende verhaal heeft al een paar jaar geleden in Actief gestaan, maar is het waard om weer eens geciteerd te worden: Een explosie in een steenkolenmijn in noordelijk Engeland was er de oorzaak van dat tientallen mijnwerkers vast kwamen te zitten onder de grond en niet meer geholpen konden worden. Tussen de mensen die zich op de plaats van de ramp hadden verzameld stonden een heleboel familieleden van de dode en stervende mijnwerkers. “Het is zo moeilijk voor ons om te begrijpen waarom God zo’n verschrikkelijk ongeluk toestaat,” zei Ds. Handley Moule; een geestelijke die men gevraagd had de menigte toe te spreken. “Thuis heb ik een oude geborduurde bladwijzer die ik ooit van mijn moeder gekregen heb. Als ik aan de achterkant kijk zie ik niets dan een verwarde massa draden. Die kant ziet eruit als een grote vergissing! Je zou denken als je naar die kant kijkt, dat degene die hem geborduurd heeft niet wist wat ze aan het doen was. Maar wanneer ik aan de voorkant kijk zie ik er een prachtige boodschap op geborduurd staan: “God is liefde”. We zien deze tragedie nu aan de lelijke kant.” God belooft in Zijn Woord dat Hij altijd een goede bedoeling en een plan heeft met alles wat degenen die Hem liefhebben overkomt.[1] Soms zijn Zijn wegen echter onbegrijpelijk[2] en moeten we simpelweg vertrouwen hebben, ook als we er niets van begrijpen, en zullen we het later beter zien. Zoals de apostel Paulus opmerkte: “Nu is het nog net alsof we in een beslagen spiegel kijken en niet precies weten wat we zien. Maar straks zullen we God in de ogen kijken. Nu ken ik God nog niet echt. Maar dan zal ik God werkelijk kennen, net zoals Hij mij werkelijk kent.”[3] Als jij momenteel een moeilijke periode doormaakt, dan wens ik je toe dat je Gods liefde mag voelen, dat die je omgeeft en beschermt tot aan het einde toe.

1. Zie Romeinen 8:28 2. Romeinen 11:33
3. 1 Corinthiërs 13:12

De limonadecyclus

Door Steve Hearts

Beproevingen en problemen? Wordt het je soms teveel en vraag jij je af of alles ooit nog beter zal worden en je leven weer normaal? Dat is precies zoals ik me nog niet zo lang geleden ook voelde. Ik dacht dat ik onophoudelijk aan het geven was, zonder er iets voor terug te krijgen en voelde me verdwaasd, alsof mijn tank leeg was. “Hoe kan ik zo verder gaan?” dacht ik in mijn wanhoop. “Hoeveel kan ik nog verdragen?”

Later die dag kreeg ik een antwoord van God, terwijl ik citroenen aan het uitpersen was. Ik hoorde Zijn stem zachtjes in mijn hoofd: “Je drinkt toch graag citroenlimonade?”

En dat doe ik. Het is altijd al mijn favoriete drankje geweest. “Zou dit favoriete drankje mogelijk zijn zonder dat deze citroenen tot de laatste druppel uitgeperst werden?”

Op dat moment begreep ik dat ik net zo was als de citroenen die

ik aan het uitpersen was. God stond toe dat ik door beproeving na beproeving in de verdrukking kwam om zo het allerbeste in mij naar boven te halen. Ik dacht aan alle keren waarop er een liedje of een artikel in me ontstond als gevolg van een ervaring die aanvankelijk pijn deed, of me zelfs totaal verpletterde. “Jij hebt iets voor op de citroenen die je aan het persen bent,” ging Hij verder.

“Wat is dat dan?”

“In tegenstelling tot de citroenen waarvan je de schillen weggooit nadat al het sap eruit is gehaald, ben jij een levend wezen dat Ik altijd vernieuw en weer opvul als het uitpersen voorbij is en het beste in jou aan de oppervlakte is gekomen.”

Ik noem dit proces van uitpersen tot de laatste druppel en dan weer vernieuwd en opgevuld worden de “de limonadecyclus.” Deze uitdrukking herinnert me eraan dat hetgeen ik doormaak misschien een zure ervaring is zoals bij het eten van een citroen, of dat ik mezelf als een uitgeperste citroen voel, maar dat God er een plan bij heeft.

Als jij je af en toe voelt als een uitgeperste citroen, bedenk dan dat God je zal vernieuwen en zal opvullen zodat je weer verder kunt gaan met het geven aan anderen. Laat de “Limonadecyclus” op zijn beloop, dan zul je eens zien hoe zoet de ervaring zal zijn die aan de oppervlakte zal komen.

<< >>

Als alles fout gaat, denk ik maar:
“Het hoort allemaal bij de levensreis.”
-Kenny Wallace

Soms moet alles fout lopen voordat
het goed gaat.
-Sherrilyn Kenyon

Op zoek naar de zin van het leven

Op een keer was ik in gesprek met een reisleidster en ons gesprek ging over geestelijke onderwerpen en het bestaan van God. “Ik geloof niet in God,” zei ze, “als er een God is, waarom is er dan zoveel ellende in de wereld? Waarom gaan er iedere dag duizenden mensen dood van de honger? Wat voor God laat het nu toe dat er zoveel rampen gebeuren? Waarom is mijn beste vriendin verongelukt met haar auto en waarom heeft Hij Hitler niet weerhouden van zijn euvele daden?”
“Dat zijn heel goede vragen,” antwoordde ik, “maar moet je eens indenken, als God Hitler bijvoorbeeld had moeten tegenhouden, dan zou Hij ook de vrije wil van ieder ander mens moeten inperken. Er staat in de Bijbel: ‘Alle mensen zijn ongehoorzaam aan God. Daarom moeten alle mensen leven zonder de heerlijke aanwezigheid van

God in hun leven.’[1] Dan zou Hij dus iedereen op de wereld ervan moeten weerhouden iets slechts te doen. Vanaf het allereerste begin was God dan tussenbeide gekomen en had Hij onze vrije wil moeten wegnemen. Dan was ons het voorrecht van persoonlijke keuze die Hij iedereen gegeven heeft om het goede of het kwade te kiezen afgenomen.”

“Maar zou het niet beter zijn geweest als Hij ons allemaal zo had gemaakt dat wij automatisch het goede deden?” opperde ze.
“Als God een stel robots had gewild had Hij iedereen zo kunnen maken dat ze enkel goed zouden doen en van Hem zouden houden. Maar Hij heeft ons geschapen met een vrije keuze en een vrije wil zodat we er zelf voor zouden kiezen van Hem te houden! Als je kinderen geen andere keuze zouden hebben dan van je te houden, zou je toch ook niet zoveel plezier aan hen hebben?” vroeg ik haar.

Daar had ze niet van terug, maar toen antwoordde ze: “Nee, dat niet, maar wat heeft dat te maken met lijden?”
Ik legde haar verder uit: “Omdat we op aarde zijn om tussen het goede en het kwade te kiezen. Wij moeten kiezen tussen Gods manier en onze eigen manier. Onze verkeerde keuzes zijn de oorzaak van al het lijden, de ellende, de pijn, gezondheidsproblemen, oorlogen en economische problemen waar we in de wereld mee te maken hebben. In plaats van God lief te hebben en Hem te gehoorzamen kiezen we ervoor alles op onze eigen manier te doen. Dus moeten we soms de gevolgen ondervinden van onze verkeerde keuzes.” In de Bijbel staat dat er een weg is die goed lijkt voor een mens, maar die uiteindelijk tot de dood leidt.”[2]

Deze discussie zette me aan het denken; hoeveel van het lijden dat we ondergaan door onszelf veroorzaakt wordt, zoals het onnoemelijk lijden dat de mensheid veroorzaakt heeft door het

voeren van oorlogen waarbij miljoenen mensen gedood zijn of gehandicapt zijn geworden. Maarten Luther noemde oorlogen “de grootste plaag die de mensheid kan teisteren; godsdienst wordt erdoor vernietigd, en hele landen en gezinnen worden er door verscheurd. Iedere andere plaag is verkieslijker.”

Is het Gods schuld dat de mens oorlog voert? In de Bijbel staat: “Waar komen die oorlogen en gevechten vandaan? Komen die niet van de lusten die in u woeden?”[3] God heeft geen schuld aan het lijden dat door oorlog wordt veroorzaakt, maar dat komt door de hebzucht of dorst van de mensheid naar macht, glorie en zelfzuchtig gewin.

In de tijd waarin wij leven worden door de haast en de stress vaak psychosomatische ziektes veroorzaakt zoals ernstige hoofdpijn, maagzweren en hartkwalen. We hebben niet geleerd om onze lasten op God te werpen zoals ons wordt aangeraden in 1 Petrus 5:7, dus staan we onze verwarde hoofden toe ons fysiek ziek te maken terwijl we in de steeds maar sneller draaiende mallemolen van de maatschappij proberen te blijven zitten. En daar komt nog bij dat we ook nog ziek kunnen worden door te roken, te veel alcohol te drinken en middelen te slikken die ons verstand en ons lichaam kunnen schaden.

Nog een voorbeeld van manieren waarop de mensheid lijden veroorzaakt zijn de miljoenen mensen die de hongerdood sterven

in sommige delen van de wereld terwijl er in andere delen een overmaat aan voedsel is. God heeft meer dan genoeg beschikbaar gesteld, zodat niemand honger hoeft te lijden! Maar terwijl er in sommige delen van de wereld een overvloed aan voedsel wordt opgeslagen of zelfs vernietigd, sterven er in andere landen mensen van de honger.

Natuurlijk komt dat door het egoïsme van bepaalde groepen. Als iedereen zijn weelde of land verdeelde zoals het zou moeten of zou investeren in banen en industrieën waardoor werkgelegenheid zou worden gecreëerd of als ze de armen beter zouden betalen, dan zou er zeker wel genoeg zijn voor ieder mens. In Gods Woord wordt herhaaldelijk gezegd dat degenen die een overvloed hebben moeten delen met mensen die niet veel hebben omdat Hij niet wil dat de armen moeten lijden.

Als laatste moeten we ook bedenken dat God het lijden kan gebruiken om iets goeds in ons leven teweeg te brengen. Verdriet en lijden helpen vaak om het beste in mensen naar boven te brengen; compassie, liefde en bezorgdheid voor anderen. Lijden is bedoeld om ons sterker te maken en ons in staat te stellen kracht te geven aan anderen. Er staat in de Bijbel: “Wij geven troost aan anderen met de troost die wijzelf van God ontvangen.”[4] Voor Christenen is het iets dat ons ertoe kan brengen de eeuwige oplossing voor de problemen en het lijden van de mensheid te delen: Jezus!

“Waarom staat God toe dat de mensen lijden?” is een van de grootste vraagstukken van het leven. Ofschoon we veel van de redenen kunnen begrijpen door het lezen van Gods Woord, zijn er ook dingen die we nooit volledig zullen begrijpen totdat we in het volgende leven zijn aangekomen, wanneer we alles zullen zien zoals God het ziet.

Het lijden helpt de mensen om zich naar God te keren en inspireert hen zich te bekeren en vergeving te zoeken en God te vragen hen te redden. Zoals koning David zei: “Wanhopig riep ik de Heer om hulp. Ik riep tot mijn God. Hij hoorde mijn stem vanuit zijn paleis. Mijn geroep klonk in zijn oren.”[5] Lijden en ziekte kunnen

ons dichter bij God brengen. Gods Woord belooft ons dat al het lijden van degenen die God liefhebben ten einde zal komen en dat Hij iedere traan van onze ogen zal wegvegen.”6

Totdat die dag aanbreekt zullen we nog moeten lijden, maar onze compensatie, onze beloning die ons in de hemel wacht, maakt de tijdelijke pijn die we hebben en het lijden dat we op aarde te verduren hebben de moeite waard. Zoals de apostel Paulus zei: “Ik weet zeker dat de heerlijke dingen die God ons geeft, alles goedmaken wat we nu moeten lijden.”7

1 Romeinen 3:23
2 Spreuken 14:12
3 Jakobus 4:1
4 2 Corinthiërs 1:4
5 Psalm 18:7; 34:7; 119:67
6 Openbaring 21:4
7 Romeinen 8:18

Broeder,
wacht u voor de makkelijke gedeelten
van de weg. Als de weg ruig is, dank God er dan voor.
Als God ons altijd wiegde in een bed van welvaart,
als we altijd baadden in luxe, als er niet af en toe een wolkje
aan de lucht was en er geen bittere pil geslikt moest worden,
als we steeds dronken waren van plezier, dan zouden we wel
dromen dat we overeind stonden en dat moeten we ook, maar op
een torenspits zoals de man die op de mast slaapt, dan zouden we
elk moment in gevaar verkeren. Laten we God dan danken voor
onze beproevingen. We danken Hem voor de veranderingen.
We verhogen Zijn naam voor ons verlies.
Omdat we het gevoel zouden hebben dat,
als Hij ons niet gekastijd had, wij het te
gemakkelijk zouden hebben.

C.H. Spurgeon (1834-1892)

Andere schoenen

Door Caryn Phillips

Vaak wordt ons begrip van de wereld bepaald door de dingen die we weten en wordt onze wereldvisie gevormd door onze ervaringen; onze cultuur, onze opleiding, onze opvoeding, onze status in de maatschappij. Ook onze persoonlijke relaties, normen en ons streven hebben er invloed op. Als we een man in een portiek zien slapen of een vrouw met lallende stem om hulp horen vragen toetsen we hun staat aan onze opvatting van de wereld. Dan gaan we er van uit dat er iets niet klopt met zo iemand die in die staat verkeert. In werkelijkheid worden mensen door armoede of problemen vaak in een andere wereld geplaatst. De dakloze die in het portiek heeft ’s nachts misschien niet kunnen rusten omdat hij de weinige spulletjes die hij heeft in de gaten moest houden. De lallende vrouw was misschien helemaal niet dronken, maar heeft de een of andere onbehandelde kwaal die haar spraak beïnvloedt. Chelle Thompson (Een internationaal gelouterde ontwerper) schrijft: “Mensen gaan maar zelden in andermans schoenen staan om de noden en angsten van anderen te begrijpen. We projecteren vaak onze eigen gedachten en overtuigingen op anderen en vellen een oordeel dat gebaseerd is op onze mening over hoe ze zouden moeten leven.”

Er bestaat een uitdrukking: ga in de schoenen van een ander staan. Maar kan ik in de schoenen staan van een alleenstaande, dakloze moeder die ziek is, met een verslaving aan medicijnen

worstelt en wier kinderen van haar zijn afgenomen en in een pleeggezin zijn geplaatst? Hoe kan ik ooit voelen wat zo iemand voelt? Ik kan niet in haar schoenen staan, maar ik kan haar vragen of ze met me zou willen praten, haar geschiedenis zou willen vertellen om me duidelijk te maken hoe het voelt om in haar schoenen te staan. Daar zouden we allebei misschien iets aan hebben.

Ik heb een vriend; Quentin genaamd, die aan Parkinson lijdt en hallucinaties heeft waar hij bang van wordt. Het is daarom moeilijk voor hem om een normaal leven te leiden. Toen hij in een verzorgingshuis terecht kwam begreep het personeel daar wel waar hij aan leed en een van de verzorgers legde uit aan Quentin dat zijn hersencellen hem de verkeerde boodschap gaven. Daardoor werd de schuld bij de plek gelegd waar hij hoorde; bij zijn ziekte en niet bij Quentin zelf.

Tijdens een conferentie over mentale gezondheid die ik eens bijwoonde zei een van de sprekers: “Zeg niet: hij is een schizofreen, maar: hij lijdt aan schizofrenie.” Op dezelfde manier heb ik een aantal gezondheidsproblemen, maar daar wens ik niet door geïdentificeerd te worden. Ik wil niet “die zieke vrouw” genoemd worden.

Als we het lijden in dat perspectief zien praten we er niet alleen anders over, maar wordt onze houding ook anders. Kunnen we de mens scheiden van de conditie waar hij aan lijdt, of het nu een geestelijke ziekte is, een drugsverslaving of een fysieke aandoening? Kunnen we de persoon van binnen zien en die persoon dan met respect behandelen? Als we verder kijken dan het

uiterlijk of wat we van mensen denken, krijgen we de kans om licht te werpen op iets goeds of moois dat te vinden is achter dat ruwe of onaantrekkelijke uiterlijk.
Toen mijn man en ik vrijwilligerswerk gingen doen in een daklozencentrum smolten mijn vooroordelen al snel weg naarmate ik meer hoorde over de alleenstaande moeder of een oude man die daar zat. Een serie ongelukkige voorvallen kan er vaak toe leiden dat iemand geen plek meer heeft om te wonen en niemand in staat is hem op te nemen.

Toen ik aan een van de mannen vroeg wat hij vroeger had gedaan, zei hij dat hij accountant was geweest, “in een ver verleden, toen ik nog mens was.” Hij was hoofd geweest van een accountantsafdeling van de overheid voordat hij zijn baan verloor door een inzinking en uiteindelijk alles kwijtraakte wat hij had. Nadat hij een behandeling had gehad in het centrum vond hij een nieuwe baan en nu heeft hij weer een eigen huis.

De medewerkers in het centrum spreken de mensen die er verblijven beleefd aan met mijnheer of mevrouw. Als we respect tonen, geven we mensen waardigheid. Waardigheid helpt de mensen om zichzelf in een positiever licht te zien en dat kweekt hoop. Hoop geeft de wil om het opnieuw te proberen en ermee door te gaan. Op zo’n manier kan ons respect iemand helpen een nieuw leven op te bouwen.
De ernstige hallucinaties waar Quentin aan leed bleken het resultaat te zijn van verkeerde medicatie; toen de dosering werd verlaagd hielden de vreemde visioenen op. Hij staat nog steeds voor een heleboel uitdagingen, maar er is begrip voor hem en hij wordt geaccepteerd in het verpleeghuis. Hij is gelukkig.

<< >>

ANTWOORDEN OP JE VRAGEN

Waarom is er lijden?

V: Waarom staat God toe dat we lijden? Houdt Hij dan niet van ons?

A: God houdt wel degelijk van ons! Het doet Hem pijn als Hij ons ziet lijden. In de Bijbel staat: “Net zoals een vader goed zorgt voor zijn kinderen, zó goed zorgt Hij voor de mensen die diep ontzag voor Hem hebben.
Want Hij weet waarvan wij gemaakt zijn. Hij vergeet niet dat wij maar stof zijn.”1 Jezus kan zich ook verplaatsen in onze zwakheden, want “we hebben een Hogepriester die op dezelfde manier als wij met het kwaad te maken heeft gekregen. Maar Híj werd nooit ongehoorzaam aan God.”2 Hij weet heel goed hoe het is om te lijden, want Hij werd gemarteld en daarna gekruisigd voor de zonden van de hele mensheid. In de Bijbel wordt ook beloofd dat op een dag al het lijden ten einde zal komen voor hen die van God houden. In de hemel zal God “alle tranen van hun ogen afvegen. En de dood zal er niet meer zijn. Niemand zal nog verdrietig zijn, treuren of pijn hebben. Want de eerste dingen zijn voorbij.”3 Voordat het zover is heeft God een bedoeling met alles wat Hij in ons leven toestaat, ook al zien we het misschien niet altijd meteen. Moeilijke tijden kunnen het lieve en het goede in mensen naar de oppervlakte brengen. Voor degenen die niet vervallen in bitterheid en hardheid kunnen verdriet en opoffering goede dingen tot ontwikkeling brengen: liefde, tederheid en bezorgdheid voor anderen. Als we Gods liefde in Jezus hebben gevonden willen we die liefde en dat antwoord met anderen delen zodat Hij hun lijden kan verlichten en hen ook door moeilijke tijden heen kan brengen.

Hoewel we in Gods Woord veel kunnen leren over de redenen van het lijden, zullen we nooit alle antwoorden krijgen totdat we naar de hemel gaan. Gods wegen zijn niet onze wegen en er zijn dingen die we niet zullen begrijpen totdat we ze zien zoals God ze ziet.4 Er staat ook: “Misschien huil je ’s avonds nog, maar de volgende dag kun je weer juichen.”5 Als we het de tijd gunnen kunnen we ons lijden in een nieuw perspectief zien. Daardoor worden we wijzer en medelevender ten opzichte van anderen die lijden.
En ondanks onze beperkte kennis en ons beperkte begrip van deze diepe levenskwesties is er een ding waar we zeker van kunnen zijn: Gods nimmer falende liefde. Soms zullen we pijn hebben of rouwen, maar we worden niet zonder hoop of hulp gelaten. “Want ik weet zeker dat geen dood of leven, geen engelen of duivelse geesten, geen enkele macht, geen dingen nu of in de toekomst, geen macht uit de hoogte of uit de diepte, nee, niets op deze aarde ons zal kunnen losmaken van de liefde van God. Die liefde heeft God ons gegeven door Jezus Christus, onze Heer.”6

Je kunt Gods liefde en redding ontvangen door eenvoudig dit gebed te bidden: Lieve Jezus, ik geloof dat U van mij houdt en voor me gestorven bent opdat ik voor eeuwig in de hemel kan wonen. Geef me Uw geschenk van redding, vul me met Uw Heilige Geest, help me om U beter te leren kennen en help me om Uw liefde met anderen te delen, ook degenen die ik normaal gesproken niet zou benaderen. Amen

1. Psalm 103:13–14
2. Hebreeën 4:15
3. Openbaring 21:4
4. Zie Jesaja 55:8–9.
5. Psalm 30:5
6. Romeinen 8:38–39

Tegenslag = Buitenkans

Door Iris Richard

Wat moet je doen wanneer de stormen in het leven groter zijn dan jijzelf, wanneer de wind en de golven je hoop en je dromen te pletter slaan en je verslagen achterlaten, zodat je het gevoel hebt dat je tegen een muur bent opgereden en er geen uitweg meer is? Het leven brengt ons vaak in situaties waarin we de strijd niet kiezen, maar waarin de strijd ons uitkiest! Dat soort ervaringen stellen ons meestal voor een keuze; of we kunnen er voor kiezen om voor de overwinning te vechten met een sprankje hoop en het geloof dat we de strijd zullen winnen, of we kunnen toe geven aan bitterheid, depressie, woede of wanhoop.

Een aantal jaren geleden werd bij een van onze zoons door de artsen leukemie geconstateerd, als donderslag bij heldere hemel. Het was een zware slag voor me. Na bijna twee jaar chemotherapie werd er geconcludeerd dat de behandeling niet

hielp en dat onze zoon het gevecht met leukemie verloren had. Hij had nog zes weken te leven. Hij was 16 jaar.

"Na verloop van tijd kom je er wel overheen," zei men, "je moet positieve gedachten koesteren." "Probeer iemand te vinden met wie je kunt praten."

Ik was wel bekend met dit soort goedbedoelende opmerkingen, maar besefte al gauw dat doorgaan op de automatische piloot, harder werken of proberen mijn emoties ver weg te stoppen, me niet zou helpen om ermee om te gaan. Pas toen ik toegaf dat ik zelf niet sterk genoeg was om de pijn te genezen en de eindeloze spiraal van verslagenheid te doorbreken, begon er wat hoop aan de horizon van mijn wanhoop te verschijnen.

Ik viel op mijn knieën en vroeg God om een strategie, een tastbaar plan om me te helpen de overwinning te behalen. Toen de mist eindelijk optrok begon ik beloften uit de Bijbel in mijn dagboek te schrijven of op mijn spiegel te plakken.

Het was een lange procedure maar uiteindelijk werd de genezende kracht van Gods Woord merkbaar en begon ik alles in een ander licht te zien. Er straalde wat hoop uit de duisternis en ik begon zelfs te zien hoe ik mensen door mijn tegenslagen en verlies kon helpen, omdat ik meer compassie voelde voor anderen die met verlies te maken hadden. Ik geloof dat dit dal en andere ervaringen zoals deze mijn geloof hebben versterkt en me dichter hebben gebracht naar het soort mens dat God wil dat ik ben.

<< >>

Maar daardoor zal blijken of jullie geloof wel écht is. Echt geloof is kostbaarder dan zuiver goud. Goud wordt in het vuur zuiver gemaakt. Zo wordt ook jullie geloof door het 'vuur' van moeilijkheden zuiver gemaakt. En wanneer Jezus Christus terugkomt, zullen jullie door Hem worden geprezen voor jullie zuivere geloof.

-1 Petrus 1:7

Moeilijke situaties bereiden doodgewone mensen vaak voor op een buitengewone bestemming.

-C.S. Lewis (1898-1963)

De vruchten van het lijden

Door J.M. Stirling

We zijn het er allemaal wel over eens dat er geen plek is op deze wereld die niet getroffen is door ontberingen en lijden. We willen graag geloven dat God goed en liefdevol is, dat Hij alles ziet en dat Hij de hele wereld in Zijn hand heeft. Wanneer er echter slechte dingen gebeuren worden deze idealen zwaar op de proef gesteld.

Toen ik weer eens een bericht ontving over een moeilijke situatie moest ik terugdenken aan de tijd dat ik in de Filippijnen woonde toen ik nog in de 20 was. Toen ik in Manilla aankwam vanuit het westelijke Canada was alles zo ontzettend anders dan ik gewend was; de hitte en de vochtigheid, de grote mensenmassa's, het onophoudelijke verkeerslawaai, andere smaken dan ik gewend was… Maar wat me nog het meest shockeerde was het zien van echte armoede voor de eerste keer in mijn leven. Zoveel mensen die ik tegenkwam leefden in gebrek.

Als jonge zendeling moest ik het doen zonder een heleboel

gemakken waar ik aan gewend was geweest, en kwam ik aanvankelijk in de verleiding om te klagen, maar het blijmoedige voorbeeld van de bevolking gaf me de moed om dat niet te doen. Eeuwenlang heeft de Filipijnse bevolking geleden onder oorlogen en onderdrukking door tussenkomst van vreemde mogendheden of corrupte ambtenaren in hun eigen land. Ze hebben generaties lang geleden onder de druk van armoede en beloften die niet zijn nagekomen, maar hun houding ten opzichte van het leven toonden pit en een diepgang die mij in die tijd vreemd waren.

Samen met mijn vrouw heb ik later in verscheidene andere Aziatische landen gewerkt, waaronder het welvarende Japan. In ons werk; het verspreiden van het Evangelie, raakten we bevriend met zowel rijke als arme mensen en in alle lagen van de maatschappij vonden we mensen die eigenschappen toonden van buitengewone vreugde en onbaatzuchtigheid. We begonnen beter te begrijpen dat de gemene deler niet de economische armoede was, maar het lijden. Iedereen had zijn of haar eigen verhaal omtrent een verlies dat dit soort genade en gulheid jegens anderen had doen ontwaken.

Er zijn zoveel illusies in de wereld. Er heerst een eindeloze zucht naar prestatie en geld terwijl er wordt neergekeken op mensen die dit niet bereiken. Maar het leven in Gods wereld is anders. Falen en lijden zijn de manieren die God gebruikt om ons het leven op de juiste manier te laten bekijken. Jezus spreekt nog steeds deze veelbelovende woorden: "Gelukkig zijn zij die nederig zijn, want het Koninkrijk van de hemelen is voor hen bestemd.
Gelukkig zijn zij die verdriet hebben, want zij zullen getroost worden. Gelukkig zijn de zachtmoedigen, want de aarde is voor hen. Gelukkig zijn de mensen die ernaar hunkeren dat Gods wil wordt uitgevoerd, want zij zullen volkomen tevreden worden gesteld. Gelukkig zijn de mensen met een liefdevol en helpend hart, want zij zullen zelf liefde ontmoeten en hulp ontvangen. Gelukkig zijn de mensen met een zuiver hart, want zij zullen God zien." [1]

1. Mattheüs 5:3–8 Het Boek

Gemiste vluchten

Door Curtis Peter van Gorder

Het afgelopen jaar hebben mijn vrouw en ik drie keer onze vlucht gemist. Tijdens onze vele jaren dat we gevlogen hebben was dit nooit eerder gebeurd. Iedere keer kwam het ergens anders door; de eerste keer was het uitputting en stress, de tweede keer hadden we de verkeerde gegevens op onze visa staan, en de derde keer was er een document op de verkeerde plaats gelegd. Als je weleens een vlucht gemist hebt, dan weet je hoe traumatisch dat kan zijn, vooral wanneer het draait om het verkrijgen van een nieuw visum, nieuwe tickets waardoor het niet slechts een ongemak is, maar ook nog extra kosten met zich meebrengt.

Na weer zo'n voorval zei mijn dochter: "Wie weet of er niet een bijzondere bedoeling mee is?" Dat bleek waar te zijn. Het missen van die vlucht leidde ertoe dat we mijn schoonfamilie bezochten, in een tijd die heel moeilijk voor hen bleek te zijn. Een van de andere gemiste vluchten zorgde ervoor dat we een paar dagen in de Alpen verbleven in afwachting van de documenten die werden klaargemaakt. Dit was zeker geen essentieel iets, maar het was mijn leven lang een wens van me geweest om daar eens te zijn. Daarmee wil ik het fysieke en psychische trauma dat met het misgaan van de reis gemoeid was niet bagatelliseren, vooral ook wanneer de consequenties ernstiger zijn dan een beetje ongemak en bijkomende kosten. Er schuilt echter waarde in het nemen van wat tijd om eens na te denken over de gebeurtenissen, om te zien of God wellicht een lichtpuntje kan laten zien, en wat we in de toekomst kunnen doen om soortgelijke ervaringen te voorkomen.

Als er iets misgaat moet ik vaak aan het Afrikaanse gezegde denken: "een koprol in de lucht scheidt het hoofd niet van de luis." Dat betekent dat simpelweg iets willekeurigs doen het probleem niet zal oplossen, zelfs wanneer het iets is dat grote moeite vereist, tenzij het precies is wat moet worden gedaan op dat moment in die omstandigheden. In mijn geval zou dat zijn om mijn documenten dubbel te controleren en mogelijke problemen te voorzien.

Ik kan niet beloven dat ik nooit meer een vlucht zal missen, maar in plaats van in paniek te raken zal ik er alles aan doen om voorbereid te zijn en Jezus' opdracht om te "waken en bidden" op te volgen. En wat het belangrijkst is, dicht bij mijn Goede Herder te blijven die me naar grazige weiden leidt en me helpt boven mijn fouten uit te rijzen. Hopelijk zal ik op mijn volgende vlucht te horen krijgen: "Welkom aan boord! Een goede vlucht gewenst!"

Mensen slaan verschillende richtingen in om vervulling en geluk te vinden. Enkel omdat ze niet op jouw weg zitten wil nog niet zeggen dat ze de weg kwijt zijn.

H. Jackson Brown jr.

Ik geloof dat we de angst die we voor elkaar hebben onder ogen moeten zien en dan op een praktische, alledaagse manier, kunnen bedenken hoe we mensen met andere ogen kunnen zien dan we door onze opvoeding geleerd hebben.

Alice Walker

Het geweldigste moment

Door Amy Joy Mizrany

Ik heb altijd gedacht dat het toepasselijk was dat de kruisiging van Jezus op een heuvel plaatsvond. Zijn kruis werd boven de paden en al het gedruis van de wereld opgeheven. Je moest ervoor naar boven klimmen, je moest naar boven kijken om het te zien.

En die fysieke metafoor weerspiegelt de betekenis van de dood van Jezus aan het kruis in de geschiedenis. Het was de unieke, belangrijkste daad die ooit werd gedaan. Alles wat voor die tijd gebeurde was een soort langzaam aangroeiend crescendo, alle dingen die God en de mensen deden leidden naar dit moment; Zijn dood aan het kruis.

Het was het ongelooflijkste, liefdevolste dat Jezus ooit gedaan heeft. Dit was voor mij Zijn kenmerkende moment. Hij ging ermee door tot het einde; dit was het doel waarvoor Hij gekomen was en waar Hij voor had gekozen vóór de grondvesting van de aarde. Hij nam de kelk van pijn en lijden die Hij eigenlijk niet wilde tot zich, en gaf ons genezing van lichaam en geest en daardoor het herstel van onze relatie met God en de eeuwigheid waartoe we nu toegang hebben door Zijn liefde.

Het is moeilijk te zeggen welk moment groter was, de kruisiging of de verrijzenis. Bij de verrijzenis bewees Hij dat Hij was die Hij zei dat Hij was. Het gaf een gelukkig einde aan het meest epische verhaal aller tijden en het beloofde een vervolg. En wat nog beter is, het beloofde dat wij de hoofdpersonen zouden worden in het nieuwe verhaal dat Hij aan het schrijven was. Wat hebben we nu een veelbelovende toekomst, ontzagwekkend en prachtig als verse lelies in de nevel, en de zon die in de morgen boven de horizon uit komt kijken.

Daarom is het kruis dat ik om mijn nek draag, leeg. Jezus hangt niet meer aan het kruis, Hij is levend en heeft overwonnen! Maar toch draag ik het symbool van Zijn pijn. Waarom?

Omdat dit alles niet mogelijk zou zijn zonder het kruis. En daarom kijken wij als gelovigen naar het kruis op en houden wij het hoog. Omdat het meer betekent dan ieder ander ding; het is de prijs die Jezus moest betalen omdat Hij wist dat onze ziel dit waard was. Hij heeft je gekocht om je de Zijne te maken.

Daardoor is het de moeite waard om het omhoog te houden en ernaar op te kijken. Daarom staat dit nummer een op de lijst van de Grootste Momenten in de Geschiedenis.

<< >>

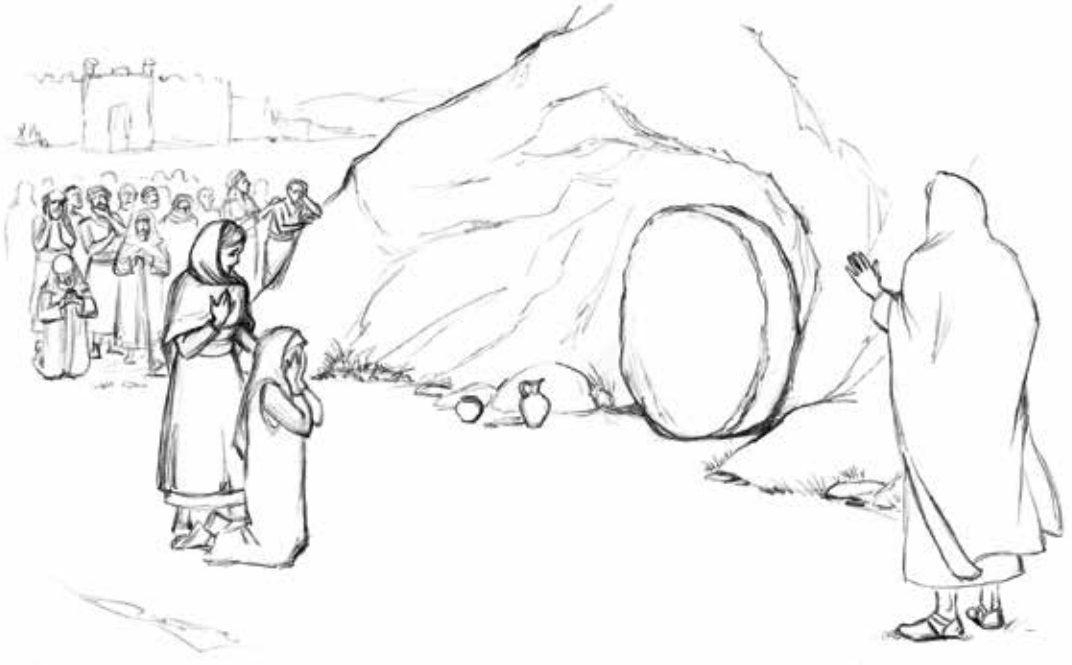

Twee zussen en een broer

Door Marie Alvero

Er bestaat een hoop pijn op deze wereld. Het onderwerp menselijk lijden weeft een draad door iedere periode in de geschiedenis en de hele mensheid probeert de oorzaken ervan te begrijpen. In het bijzonder, hoe kan een goede God lijden toestaan? Eerlijk gezegd heb ik er nooit een antwoord op gehoord dat me liet denken: “O, dat moet het zijn. Het is prima om te lijden; kanker, ontvoeringen, armoede en oorlog en al die andere verschrikkingen!” Als ik eerlijk ben weegt geen enkel antwoord zwaar genoeg op een schaal die zo afgeladen is met rampspoed.

Toen ik jonger was hoorde ik vaak iemand vragen hoe God zulke vreselijke dingen kan laten gebeuren en dan voelde ik een golf van paniek over me komen alsof het geloof van een ander zou

verdwijnen als ik het verkeerde zou zeggen. Maar we kennen allemaal wel mensen die in het aangezicht van een hartverscheurend verlies, lijden en pijn dieper in hun geloof en vertrouwen in God zijn gaan staan, of zelfs tot God zijn gekomen door hun lijden.
Natuurlijk zijn er ook anderen die door pijn en gevechten tot de overtuiging zijn gekomen dat God niet bestaat, of als Hij wel bestaat, Hij niet veel geeft om de pijn die Zijn schepselen lijden. Ik heb ondervonden dat er geen kant-en-klare antwoorden zijn voor dit vraagstuk.

Het verhaal over Jezus die Lazarus uit de dood opwekt geeft een interessant inzicht.1 Het begint waar Jezus het bericht ontvangt dat Zijn vriend Lazarus heel ziek was. Hij besloot nog twee dagen op de plek te blijven waar Hij was, en ging pas naar Lazarus toe toen Hij wist dat Lazarus al gestorven was. Martha, de zus van Lazarus rende op Jezus af zodra Hij aankwam.

“Heer,” zei Martha tegen Jezus, “als U hier was geweest zou mijn broer niet gestorven zijn. Maar ik weet dat God U zelfs nu zal geven wat U vraagt.”
Jezus zei tegen haar: “Jouw broer zal weer verrijzen.”
Martha antwoordde: “Ik weet dat hij zal verrijzen op de laatste dag.”

Jezus zei tegen haar: “Ik ben de verrijzenis en het leven. Wie in Mij gelooft zal leven, ook al sterft hij, en iedereen die leeft en in Mij gelooft, zal nooit meer sterven. Geloof je dat?”
“Ja Heer,” antwoordde ze, “ik geloof dat U de Messias bent, de Zoon van God die op de wereld moest komen.”
Dan komt Mary eraan, veel emotioneler…

Toen Mary de plaats had bereikt waar Jezus stond en ze Hem zag viel ze aan Zijn voeten en zei: “Heer, als U hier was geweest zou mijn broer niet gestorven zijn.”
Toen Jezus haar zag huilen en de Joden die met haar waren

meegekomen ook zag huilen, werd Hij diep ontroerd in Zijn geest en gekweld. “Waar hebben jullie hem gelegd?” vroeg Hij.
“Kom en zie, Heer,” antwoordden ze.
Jezus huilde.2

Er werd verder beschreven in het verhaal hoe Jezus Lazarus riep waarna deze verrees en zijn graf uit liep, ondanks het feit dat hij al vier dagen dood was. De meeste toeschouwers waren stomverbaasd, de meesten geloofden dat Jezus de Messias was. Maar nog steeds waren er mensen die niet geloofden.
De reactie van Mary in dit verhaal is heel natuurlijk, heel menselijk. Ze zegt: “Heer, als U hier was geweest zou mijn broer niet gestorven zijn!” Ze was bekend met de bediening van genezing die Jezus had, en wist dat Hij Lazarus had kunnen redden. “Waarom kwam U niet op tijd. Als U dat had gedaan, zou het allemaal veel beter zijn.” Zoiets zou ik zeker ook tegen Jezus hebben gezegd.

Wat deed Jezus? Hij huilde. Hij was gevoelig voor de pijn. Jezus wist al dat Hij Lazarus uit de dood zou laten opstaan, omdat Hij dit eerder in dit hoofdstuk al had gezegd. Maar de pijn van degenen die Hij liefhad ontroerde Hem en Hij huilde met hen mee.

Nog iets anders dat mij opviel was, dat zelfs na het zien van deze wonderbaarlijke, geweldige verrijzenis, sommige mensen nog steeds niet wilden geloven. Dat bevestigt voor mij dat het er niet om gaat hoe ik deze vraag voor anderen beantwoord, maar hoe ik hem voor mezelf beantwoord. In dit verhaal zie ik:

Jezus die zich niet haastte
Jezus die kwam
Jezus die huilde
Jezus die het wonder deed

Wij hebben Jezus niet hier in lichamelijke gestalte en een verrijzenis uit de dood is bijna nooit de manier waarop God tussenbeide komt, maar ik denk dat Hij nog steeds al deze dingen doet.bIk geloof niet dat er een volledig bevredigend antwoord bestaat voor het feit dat God zowel goed en liefdevol kan zijn en de verschrikkingen kan toestaan die de mensheid te verduren heeft. Als Hij het Zelf uitlegde zouden we het nog niet begrijpen omdat wij niet kunnen weten wat Hij weet of ziet. Maar wij kunnen Hem wel leren vertrouwen en niemand kan die keuze voor ons maken.

1 Zie Johannes 11

2 Johannes 11:21-27,32-35

Maar Hij weet hoe ik leef. Als Hij me zou toetsen, zou Hij zien dat ik zo zuiver ben als zuiver goud.
Job 23:10

Maar de God die één en al liefde en goedheid is, heeft jullie in Christus geroepen om voor eeuwig bij Hem te zijn. Hij zal jullie, na een korte tijd van lijden, volmaakt en sterk maken.
- 1 Petrus 5:10

Een boodschap van Jezus

Vertrouwen

Ik weet wat er zich in je hart afspeelt, en Ik begrijp alles wat je doormaakt. Ik weet dat het moeilijk voor je is wanneer je het gevoel hebt dat je aan het einde van je latijn bent. Je denkt niet dat je de kracht hebt voor de dingen die er voor je liggen, om het door te maken en er aan de andere kant weer heelhuids uit te komen. Maak je er geen zorgen over hoe je je voelt. Geloof Mij, je zult er weer heelhuids uit komen. Ik lijd met je mee. Als jouw hart pijn doet, voel Ik het ook, want je hebt een Hogepriester die je kan begrijpen als je zwak bent.1 Ik voel je pijn! Ik lijd met je mee! Dit is een van de momenten waarop Ik jou in Mijn armen sluit en jou draag. Ik weet dat het op zulke momenten te zwaar is om zelf te dragen en dat je alleen niet verder kunt, dus houd Ik je dicht tegen Mij aan en draag Ik je.
Uit de as van pijn en verslagenheid zullen de prachtige lelies van Mijn liefde groeien, niet alleen in jouw leven maar in de levens van vele anderen die aangeraakt worden door jouw leven. Geloof enkel dat Ik daartoe in staat ben. Vertrouw Mij in diepe wateren. Ik zal ervoor zorgen dat de vloed je niet zal overstromen.

1 Zie Hebreeën 4:15